

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України у м. Києві та Київській області

Слідче управління

пр. Перемоги, 55/2, м. Київ, 03113, телефон (044) 253-82-76, факс (044) 253-26-55
www.ssu.gov.ua, e-mail: gusbu_kiv@ssu.gov.ua, Код СДРПОУ 20001792

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Київ

«14» листопада 2023 року

Старший слідчий 5 відділу слідчого управління Головного управління СБ України у м. Києві та Київській області старший лейтенант юстиції Махаринський Олексій Вікторович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 22022101110000383, відомості про яке внесені в Єдиний реєстр досудових розслідувань 28.09.2022, за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 438 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 438 КК України, ч. 2 ст. 438 КК України, керуючись ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

ДОСЯГАЄВУ Олександр Сергійовичу, який народився 23.06.1986 у м. Псков, Псковської області, Російської Федерації, громадянину Російської Федерації, військовослужбовцю збройних сил Російської Федерації, командир 2-го батальйону 104-го гвардійського десантно-штурмового полку 76-ї гвардійської десантно-штурмової дивізії Повітряно-десантних військ, підполковнику, зареєстрованого за адресою: Російська Федерація, Псковська область, м. Псков, вул. Михайлівська, 1

про те, що він підозрюється у відданні наказу на порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, поєднаним з умисним вбивством, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 438 КК України.

З 19 лютого 2014 року представниками Російської Федерації (далі – РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі – ЗС РФ), приховане твердженням керівників РФ про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових

об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечивши військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року РФ оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно із цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України.

07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі за текстом – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Внаслідок військових дій у період з травня по серпень 2015 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації Російською Федерацією окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими Російською Федерацією з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими Російською Федерацією (у тому числі окупаційною адміністрацією Російської Федерації) починаючи з 7 квітня 2014 року, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Надалі, 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку РФ, Білорусі та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

24.02.2022 Указом Президента України №64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 днів, який у подальшому неодноразово продовжувався та діє на теперішній час.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п.п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 р. ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Відповідно до вимог ч. 1, ч. 2 ст. 2 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ратифікованої Указом Президії Верховної Ради Української РСР «Про ратифікацію Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року про захист жертв війни» від 03.07.1954 (далі - Конвенція), ця Конвенція застосовується до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни. Конвенція також застосовується до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Із цією метою є забороненими й залишатимуться забороненими будь-коли та будь-де такі діяння стосовно зазначених вище осіб:

- a) насилля над життям й особистістю, зокрема всі види вбивств, завдання каліцтва, жорстоке поводження й тортури;
- b) захоплення заручників;
- c) наруга над людською гідністю, зокрема образливе та принизливе поводження;

d) засудження та застосування покарання без попереднього судового рішення, винесеного судом, який створено належним чином і який надає судові гарантії, визнані цивілізованими народами як необхідні (стаття 3 Конвенції).

Відповідно до ч. 1, ч. 2, ч. 3 ст. 6 зазначеної Конвенції, вона повинна застосовуватися з самого початку будь-якого конфлікту або окупації, зазначених у статті 2-й цієї Конвенції. На території сторін конфлікту застосування Конвенції припиняється після загального припинення бойових дій. На окупованій території застосування цієї Конвенції припиняється через рік після загального припинення бойових дій.

Відповідно до положень ст. 27 Конвенції особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та

звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

З урахуванням положень стосовно здоров'я, віку та статі, сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, має право поводитися з усіма ними однаково, без жодної дискримінації, зокрема стосовно раси, релігії або політичних переконань.

Статтею 29 Конвенції передбачено, що сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поведження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

Згідно ст. 32 Конвенції Високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поведження з боку як цивільних, так і військових властей.

У ст. 147 Конвенції зазначається, що серйозні порушення, про які йдеться в попередній статті, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поведження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричинять великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Крім того, статтею 51 Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року визначено, що цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з воєнними операціями. З метою здійснення цього захисту, на доповнення до інших застосовуваних норм міжнародного права, за всіх обставин слід додержувати таких норм.

Цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів. Заборонено акти насильства чи загрози насильства, що мають головною метою тероризувати цивільне населення.

Цивільні особи користуються захистом, передбаченим цим розділом, за винятком окремих випадків і на такий період, поки вони беруть безпосередню участь у воєнних діях.

Заборонено напади на цивільне населення або на окремих цивільних осіб у порядку репресалій.

Присутність або пересування цивільного населення або окремих цивільних осіб не повинні використовуватись для захисту певних пунктів або районів від воєнних дій, зокрема у спробах захистити воєнні об'єкти від нападу або прикрити воєнні дії, сприяти чи перешкодити їм. Сторони, що перебувають у конфлікті, не повинні направляти пересування цивільного населення або окремих цивільних осіб з метою спробувати захистити воєнні об'єкти від нападу чи прикрити воєнні операції.

Будь-яке порушення цих заборон не звільняє сторони, що перебувають у воєнному конфлікті, від їх правових зобов'язань щодо цивільного населення й цивільних осіб, у тому числі від зобов'язань вживати запобіжних заходів, передбачених у статті 57.

Крім того, статтею 75 Додаткового протоколу I встановлено, що тією мірою, якою їх торкається ситуація, зазначена у статті 1 цього Протоколу, з особами, які перебувають під владою сторони, що бере участь у конфлікті, і не користуються сприятливим ставленням згідно з Конвенціями (995_151, 995_152, 995_153, 995_154) або згідно з цим Протоколом, за всіх обставин поведуться гуманно, і вони, як мінімум, користуються захистом, передбаченим у цій статті, без будь-якої несприятливої різниці, заснованої на ознаках раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії чи віросповідання, політичних або інших переконань, національного чи соціального походження, майнового стану, народження чи іншого статусу або на яких-небудь інших подібних критеріях. Кожна сторона має з повагою ставитися до особи, честі, переконань та релігійних обрядів усіх таких осіб.

Заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів:

а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема:

а.1) вбивство;

а.2) катування всіх видів - фізичні чи психічні;

а.3) тілесні покарання;

а.4) каліцтво;

б) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі;

с) взяття заручників;

д) колективне покарання; і

е) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Так, з 19 лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

У результаті вищезазначених подій, значна частина території Київської області, починаючи з 24.02.2022, – знаходяться під постійним обстрілом з різного виду озброєння з боку підрозділів Збройних Сил та інших військових формувань Російської Федерації.

У зв'язку з цим, 24 лютого 2022 року Указом Президента України № 64/2022, у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» на території України введено воєнний стан, який у подальшому продовжений.

Так, Досягаєв Олександр Сергійович, будучи військовослужбовцем збройних сил Російської Федерації, командиром 2-го батальйону 104-го гвардійського десантно-штурмового полку 76-ї гвардійської десантно-штурмової дивізії Повітряно-десантних військ Збройних сил Російської Федерації, підполковник, у період з 24.02.2022 по 04.03.2022, більш точний час досудовим розслідуванням не встановлений, під прикриттям широкомасштабного російського вторгнення з території Російської Федерації та Республіки Білорусь, пересуваючись на різній військовій техніці, обладнаній озброєнням та з використанням особистої зброї, у складі зазначеного військового формування вторгся на територію України.

При цьому, Досягаєв О.О., як офіцер – військовий командир так і військовослужбовці 2-го батальйону 104-го гвардійського десантно-штурмового полку 76-ї гвардійської десантно-штурмової дивізії Повітряно-десантних військ Збройних сил Російської Федерації, що протягом тривалого часу перебували на службі у ЗС РФ, були обізнані із законами та звичаями війни, передбаченими та закріпленими, зокрема, в положеннях міжнародного законодавства, тобто віддаючи вказані накази підпорядкованим військовослужбовцям та контролюючи їх виконання, останні чітко усвідомлювали їх злочинний характер.

Внаслідок воєнних дій збройні сили та інші військові формування Російської Федерації окупували Бучанський район Київської області, а безпосередньо військовослужбовці 2-го батальйону 104-го гвардійського десантно-штурмового полку 76-ї гвардійської десантно-штурмової дивізії Повітряно-десантних військ Збройних сил Російської Федерації, до складу якого входив Досягаєв О.О., застосовуючи військову силу, окупували територію м. Буча Київської області, яка у період з 25.02.2022 по 31.03.2022, тобто під час міжнародного збройного конфлікту, перебувала частково під контролем збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації.

Під час часткової окупації м. Буча Київської області, тобто у період з 25.02.2022 по 31.03.2022, невстановлені особи зі складу 2-го батальйону 104-го гвардійського десантно-штурмового полку 76-ї гвардійської десантно-штурмової дивізії Повітряно-десантних військ Збройних сил Російської Федерації, діючи під керівництвом Досягаєва О.С., усвідомлюючи суспільну небезпеку своїх дій, передбачаючи їх суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, грубо порушуючи вимоги міжнародного гуманітарного права, умисно убили цивільну особу Асаулова Володимира Михайловича 21.11.1957 р.н., який не брав участі у воєнних діях і перебував під захистом Женевської Конвенції IV, як особи, які у будь-який момент та за будь-яких

обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Так, 04.03.2022 приблизно о 09 год. 11 хв., командир 2-го батальйону 104-го гвардійського десантно-штурмового полку 76-ї гвардійської десантно-штурмової дивізії Повітряно-десантних військ збройних сил російської федерації (далі – командир батальйону) Досягаєв О.С., разом з підпорядкованими йому нестановленими досудовим слідством військовослужбовцями 2-го батальйону 104-го гвардійського десантно-штурмового полку 76-ї гвардійської десантно-штурмової дивізії Повітряно-десантних військ збройних сил Російської Федерації, перебуваючи військовому форменному одязі ЗС РФ та будучи озброєні вогнепальною зброєю та бойовою технікою, діючи умисно, з метою здійснення фільтраційних та інших заходів, прибули на вулицю Києво-Мироцьку, яка знаходиться у місті Буча, що була частково окупована ЗС РФ та почали рух по зазначеній вулиці у бік центра міста Буча.

Однак, командир батальйону Досягаєв О.С. та нестановлені військовослужбовці 2-го батальйону 104-го гвардійського ДШП 76-ї гвардійської ДШД ПДВ ЗС РФ, здійснюючи рух по вул. Києво-Мироцькій в м. Буча, приблизно о 10 год. 30 хв. того ж дня зупинились поблизу будинку №170 по вул. Києво-Мироцька, у зв'язку із тим, що проїжджу частину дороги перегороджував екскаватор, який не дозволяв здійснити проїзд броньованої техніки ЗС РФ.

При цьому, приблизно о 10 год. 41 хв. 04.03.2023 по вул. Києво-Мироцькій зі сторони центру міста в напрямку місця зупинки батальйону 104-го гвардійського ДШП 76-ї гвардійської ДШД ПДВ ЗС РФ у складі нестановлених досудовим розслідуванням військовослужбовців та командира батальйону Досягаєва О.С. рухався транспортний засіб марки «Mitsubishi», моделі «Eclipse» з номерним знаком КА1270АВ, під керуванням цивільної особи Іванова Ю.В., який не мав будь яких знаків розрізнення та приналежності до сил оборони України. Після встановлення зорового контакту з вказаним транспортним засобом, всупереч положень ст. 1 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни, на виконання наказу командира батальйону Досягаєва О.С. про здійснення обстрілу цивільного транспортного засобу нестановленими досудовим розслідуванням військовослужбовцями 2-го батальйону 104-го гвардійського ДШП 76-ї гвардійської ДШД ПДВ ЗС РФ здійснили напад на цивільне населення, шляхом хаотичних пострілів у бік цивільного транспортного засобу марки «Mitsubishi» із стрілецької (вогнепальної) зброї, яка перебувала на озброєнні вказаного підрозділу ЗС РФ в бік транспортного засобу, який перебував у русі. Внаслідок чого, вказаний транспортний засіб через значні пошкодження та пожежу здійснив зупинку навпроти будинку № 129 по вул. Києво-Мироцька в м. Буча. У той же час, за вказаною адресою проживав та перебував за місцем свого проживання Асаулов Володимир Михайлович, 21.11.1957 р.н., який побачивши вищевказаний транспортний засіб вирішив вийти та надати допомогу особам, які, можливо, знаходились в салоні вказаного транспортного засобу. Так, Асаулов В.М. вийшовши на проїжджу частину вулиці Києво-

Мироцька поблизу свого будинку №129, де знаходився транспортний засіб марки «Mitsubishi», моделі «Eclipse» з номерним знаком КА1270АВ за допомогою свого мобільного телефону марки «Samsung» моделі «Galaxy M31» синього кольору IMEI 1: 350466057789439, IMEI 2: 359576287789438 зафіксував шляхом здійснення фотографування його пошкодження. Надалі, близько 10 год. 42 хв. виявивши відсутність будь яких осіб, в середині вказаного транспортного засобу Асаулов В.М. помітив, що поруч з екскаватором, який перегороджував проїзд по вул. Києво-Мироцькій, на відстані близько 126,7 метрів перебували військовослужбовці ЗС РФ.

У подальшому, з метою реалізації свого протиправного умислу, спрямованого на умисне вбивство цивільної особи командир батальйону Досягаєв О.С., побачивши потерпілого Асаулова В.М. достовірно розуміючи, що він є цивільною особою, оскільки останній був одягнений у цивільний одяг, не мав ознак приналежності до будь яких військових підрозділів, приблизно о 10 год. 42 хв. 04.03.2022, всупереч положень статей 3, 32, 147 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни та ст. ст. 43, 44, 51, 75 додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, віддав наказ невстановленим військовослужбовцям 2-го батальйону 104-го гвардійського ДШП 76-ї гвардійської ДШД ПДВ ЗС РФ на здійснення нападу на цивільне населення, а саме умисного вбивства, шляхом здійснення пострілу у вказану цивільну особу. На виконання наказу командира батальйону Досягаєва О.С. невстановлені військовослужбовці 2-го батальйону 104-го гвардійського ДШП 76-ї гвардійської ДШД ПДВ ЗС РФ здійснили прицільні постріли у напрямку розташування цивільної особи – Асаулова В.М. із зразків стрілецької зброї, яка перебувала на озброєнні вказаного підрозділу ЗС РФ, у зв'язку з чим, потерпілому Асаулову В.М. завдано наскрізне вогнепальне поранення в область голови, що потягло за собою смерть останнього.

Вищевказане свідчить про те, що є прямий причинний зв'язок між отриманими вогнепальними ушкодженнями та настанням смерті Асаулов В.М. за вказаних вище обставин.

Отже, Досягаєв О.С. віддав наказ підпорядкованим військовослужбовцям ЗС РФ на здійснення умисного вбивства Асаулова В.М., тим самим вчинив віддання наказу на напад на цивільне населення, поєднане з умисним вбивством, чим порушив вимоги ст.ст. 3, 27, 32, 147 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни та ст. ст. 51, 75 додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 8 червня 1977 року.

На підставі викладеного, Досягаєв Олександр Сергійович підозрюється у відданні наказу на порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, пов'язаному з умисним убивством, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 438 КК України.

Крім того, Досягаєв Олександр Сергійович, будучи військовослужбовцем збройних сил Російської Федерації, командиром 2-го батальйону 104-го

гвардійського десантно-штурмового полку 76-ї гвардійської десантно-штурмової дивізії Повітряно-десантних військ Збройних сил Російської Федерації, підполковник, у період з 24.02.2022 по 04.03.2022, більш точний час досудовим розслідуванням не встановлений, під прикриттям широкомасштабного російського вторгнення з території Російської Федерації та Республіки Білорусь, пересуваючись на різній військовій техніці, обладнаній озброєнням та з використанням особистої зброї, у складі зазначеного військового формування вторгся на територію України.

Внаслідок воєнних дій збройні сили та інші військові формування Російської Федерації окупували Бучанський район Київської області, а безпосередньо військовослужбовці 2-го батальйону 104-го гвардійського десантно-штурмового полку 76-ї гвардійської десантно-штурмової дивізії Повітряно-десантних військ Збройних сил Російської Федерації, до складу якого входив Досягаєв О.О., застосовуючи військову силу, окупували територію м. Буча Київської області, яка у період з 25.02.2022 по 31.03.2022, тобто під час міжнародного збройного конфлікту, перебувала частково під контролем збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації.

Поряд з тим, під час часткової окупації м. Буча Київської області, тобто у період з 25.02.2022 по 31.03.2022, невстановлені особи зі складу 2-го батальйону 104-го гвардійського десантно-штурмового полку 76-ї гвардійської десантно-штурмової дивізії Повітряно-десантних військ Збройних сил Російської Федерації, діючи під керівництвом Досягаєва О.С., усвідомлюючи суспільну небезпеку своїх дій, передбачаючи їх суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, грубо порушуючи вимоги міжнародного гуманітарного права, умисно убили Яланську Анастасію Володимирівну, 13.09.1995 р.н., Кузьменко Максима Анатолійовича, 20.08.1993 р.н. та Устименко Сергія Валерійовича, 02.12.1996 р.н., які не брали участі у воєнних діях і перебували під захистом Женевської Конвенції IV як особи, які у будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Так, 04.03.2022, приблизно о 09 год. 11 хв., командир 2-го батальйону 104-го гвардійського десантно-штурмового полку 76-ї гвардійської десантно-штурмової дивізії Повітряно-десантних військ збройних сил російської федерації (далі – командир батальйону) Досягаєв О.С., разом з підпорядкованими йому невстановленими досудовим слідством військовослужбовцями 2-го батальйону 104-го гвардійського десантно-штурмового полку 76-ї гвардійської десантно-штурмової дивізії Повітряно-десантних військ збройних сил Російської Федерації, перебуваючи військовому форменному одязі ЗС РФ та озброєні вогнепальною зброєю, та бойовою технікою, діючи умисно, з метою здійснення фільтраційних та інших заходів, прибули на вулицю Києво-Мироцьку, яка знаходиться у місті Буча, що була частково окупована зс рф та почали рух по зазначеній вулиці у бік центра міста Буча.

При цьому, командир батальйону Досягаєв О.С. та невстановлені військовослужбовці 2-го батальйону 104-го гвардійського ДШП 76-ї

гвардійської ДШД ПДВ ЗС РФ, здійснюючи рух по вул. Києво-Мироцькій в м. Буча, приблизно о 10 год. 30 хв. того ж дня зупинились поблизу будинку №170 по вул. Києво-Мироцька, у зв'язку із тим, що проїжджу частину дороги перегороджував екскаватор, який не дозволяв здійснити проїзд броньованої техніки зс рф.

В подальшому, приблизно о 11 год. 45 хв. 04.03.2023 по вул. Києво-Мироцькій зі сторони центру міста в напрямку місця зупинки батальйону 104-го гвардійського ДШП 76-ї гвардійської ДШД ПДВ ЗС РФ у складі невстановлених досудовим розслідуванням військовослужбовців та командира батальйону Досягаєва О.С. рухався цивільний транспортний засіб марки «BMW», моделі «X5» з номерним знаком АІ8408ОВ, під керуванням цивільної особи Устименка Сергія Валерійовича, в якому перебували цивільні особи Яланська Анастасія Володимирівна, що знаходилася на задньому пасажирському сидінні та Кузьменко Максим Анатолійович, що знаходився на передньому пасажирському сидінні, також вказаний транспортний засіб не мав будь яких знаків розрізнення та приналежності до сил оборони України. Після встановлення зорового контакту з вказаним транспортним засобом приблизно о 11 год. 45 хв. 04.03.2022, всупереч положень ст.ст. 3, 27, 32, 147 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни та ст. ст. 51, 75 додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, командир батальйону Досягаєва О.С. віддав наказ невстановленим військовослужбовцям 2-го батальйону 104-го гвардійського ДШП 76-ї гвардійської ДШД ПДВ ЗС РФ на здійснення нападу на цивільне населення, а саме розстрілу вказаного цивільного транспортного засобу та цивільних осіб, які перебували в ньому, тобто на умисне вбивство цивільних осіб. У зв'язку із чим, на виконання вказаного наказу командира батальйону, невстановлені досудовим розслідуванням військовослужбовці 2-го батальйону 104-го гвардійського ДШП 76-ї гвардійської ДШД ПДВ ЗС РФ здійснили прицільні постріли із стрілецької (вогнепальної) зброї, яка перебувала на озброєнні вказаного підрозділу ЗС РФ в бік вказаного транспортного засобу, який рухався. Внаслідок ураження вказаного транспортного засобу, останній здійснив зупинку на відстані близько 250 м до екскаватора, який перегороджував дорогу по вулиці Києво-Мироцька, та біля якого перебували невстановлені військовослужбовці ЗС РФ, які здійснили постріли по вказаному транспортному засобу. В результаті таких пострілів, три цивільні особи, які перебували у салоні зазначеного транспортного засобу отримали вогнепальні ушкодження.

Так, Яланська А.В. отримала множинні наскрізні вогнепальні кульові поранення тіла з ушкодженням внутрішніх органів та кісток скелету, внаслідок чого настала смерть останньої.

Устименко С. В. отримав множинні вогнепальні кульові поранення грудної клітини та кінцівок з ушкодженням внутрішніх органів та розвитку шоку, крововтрати, внаслідок чого настала смерть останнього.

Кузьменко М.А. отримав наскрізне вогнепальне кульове поранення голови внаслідок чого настала смерть останнього.

Отже, Досягаєв О.С. віддав наказ підпорядкованим військовослужбовцям ЗС РФ на здійснення умисного вбивства Яланської А.В., Кузьменко М.А., Устименко С.В., тим самим вчинив віддання наказу на напад на цивільне населення, поєднане з умисним вбивством, чим порушив вимоги ст.ст. 3, 27, 32, 147 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни та ст. ст. 51, 75 додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 8 червня 1977 року.

На підставі викладеного, Досягаєв Олександр Сергійович підозрюється у відданні наказу на порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, поєднаним з умисним вбивством, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 438 КК України.

Старший слідчий слідчого управління
Головного управління
СБ України у м. Києві
та Київській області

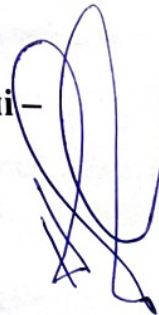

Олексій МАХАРИНСЬКИЙ

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурору у кримінальному провадженні –
прокурор Кагарлицького відділу
Обухівської окружної прокуратури
Київської області

«14» листопада 2023 року

Ігор КВАШЕНКО

Одночасно, у відповідності до вимог ст. ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що вноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

**Старший слідчий слідчого управління
Головного управління
СБ України у м. Києві
та Київській області**

Олексій МАХАРИНСЬКИЙ

«Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошено та роз'яснено».

Підозрюваний / _____ / _____

«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2023 року

СЛУЖБА БЕЗОПАСНОСТИ УКРАИНЫ

Главное управление Службы безопасности Украины в г. Киеве и Киевской области

Следственное управление

проспект Победы, 55/2, г. Киев, 03113, телефон (044) 253-82-76, факс (044) 253-26-55
www.ssu.gov.ua, e-mail: gusbu_kiv@ssu.gov.ua, Код ЄГРПОУ 20001792

СООБЩЕНИЕ о подозрении

город Киев

"14" ноября 2023 года

Старший следователь 5 отдела следственного управления Главного управления СБ Украины в г. Киеве и Киевской области старший лейтенант юстиции Махаринский Алексей Викторович, рассмотрев материалы уголовного производства № 22022101110000383, сведения о котором внесены в Единый реестр досудебных расследований 28.09.2022, по признакам уголовных правонарушений, предусмотренных ч. 2 ст. 438 УК Украины, и установив наличие достаточных доказательств для подозрения лица в совершении уголовных правонарушений, предусмотренных ч. 2 ст. 438 УК Украины ч. 2 ст. 438 УК Украины, руководствуясь ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278 УПК Украины, -

СООБЩИЛ:

ДОСЯГАЕВУ Александру Сергеевичу,
который родился 23.06.1986 в г. Псков,
Псковской области, Российской Федерации,
гражданину Российской Федерации,
военнослужащему вооруженных сил
Российской Федерации, командиру 2-го
батальона 104-го гвардейского десантно-
штурмового полка 76-й гвардейской десантно-
штурмовой дивизии Воздушно-десантных
войск, подполковнику, зарегистрированному
по адресу: Российская Федерация, Псковская
область, г. Псков, ул. Михайловская, 1

о том, что он подозревается в отдале приказа на нарушение законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины,

соединенным с умышленным убийством, то есть в совершении преступления, предусмотренного ч. 2 ст. 438 УК Украины.

С 19 февраля 2014 года представителями Российской Федерации (далее - РФ) начато вооруженное вторжение вооруженных сил РФ (далее - ВС РФ), скрытое утверждением руководителей РФ о перемещении воинских подразделений в рамках обычной ротации сил Черноморского флота, которые во взаимодействии с военнослужащими Черноморского флота РФ и другими подразделениями ВС РФ осуществили блокирование и захват административных зданий и ключевых объектов военной и гражданской инфраструктуры Украины, обеспечив военную оккупацию территории Автономной Республики Крым и г. Севастополя. 18 марта 2014 года РФ объявила об официальном включении Крыма в состав ее территории.

Одновременно с этим, в течение марта и в начале апреля 2014 года, под непосредственным руководством и контролем представителей власти и ВС РФ представители иррегулярных незаконных вооруженных формирований, вооруженных банд и групп наемников, созданных, подчиненных, управляемых и финансируемых Российской Федерацией, взяли под контроль здания, в которых находились органы местной власти и местные органы исполнительной власти Украины, военные объекты Украины в отдельных районах Донецкой и Луганской областей Украины.

07 апреля 2014 года в г. Донецке создана террористическая организация "Донецкая народная республика" (далее по тексту - "ДНР"), а 27 апреля 2014 года в г. Луганске - террористическая организация "Луганская народная республика" (далее по тексту - "ЛНР"), в составе которых образованы незаконные вооруженные формирования, которые функционируют и по настоящее время.

В результате военных действий в период с мая по август 2015 года силы обороны Украины освободили часть ранее оккупированных территорий Донецкой и Луганской областей.

Датой начала временной оккупации Российской Федерацией отдельных территорий Украины является 19 февраля 2014 года. Автономная Республика Крым и город Севастополь являются временно оккупированными Российской Федерацией с 20 февраля 2014 года. Отдельные территории Украины, входящие в состав Донецкой и Луганской областей, являются оккупированными Российской Федерацией (в том числе оккупационной администрацией Российской Федерации) начиная с 07 апреля 2014 года, в соответствии с ч. 2 ст. 1 Закона Украины "Об обеспечении прав и свобод граждан и правового режима на временно оккупированной территории Украины" от 15.04.2014 № 1207-VII.

В дальнейшем, 24 февраля 2022 года президент РФ объявил начало так называемой "специальной военной операции". После этого, около четырех часов утра того же дня, ВС РФ, другие вооруженные формирования РФ и подконтрольные им группировки иррегулярных незаконных вооруженных формирований начали широкомасштабное военное вторжение на территорию

Украины, войдя со стороны РФ, Беларуси и временно оккупированной территории Украины, что сопровождалось нанесением ракетно-артиллерийских ударов и бомбардировок авиацией объектов по всей территории Украины.

24.02.2022 Указом Президента Украины №64/2022 "О введении военного положения в Украине", в связи с военной агрессией РФ против Украины, на основании предложения Совета национальной безопасности и обороны Украины, в соответствии с пунктом 20 части первой статьи 106 Конституции Украины, Закона Украины "О правовом режиме военного положения" постановлено введение в Украине военного положения с 05 часов 30 минут 24 февраля 2022 года сроком на 30 суток, который в дальнейшем неоднократно продлевался и действует в настоящее время.

С того момента силы обороны Украины осуществляют вооруженный отпор вдоль всей линии фронта.

Факт широкомасштабного вооруженного вторжения на территорию Украины 24.02.2022 не скрывался властями РФ, а также установлен решениями международных организаций, в частности резолюцией Генеральной ассамблеи ООН ES-11/1 от 02.03.2022 "Об агрессии против Украины", п.п. 1, 3 Заключения 300 (2022) Парламентской Ассамблеи Совета Европы "Последствия агрессии Российской Федерации против Украины", п.п. 17, 18 Приказа от 16.03.2022 по ходатайству о принятии временных мер по делу "Обвинение в геноциде в соответствии с Конвенцией о предотвращении преступления геноцида и наказания за него" (Украина против РФ) и др.

Согласно ст. 2 общей для Женевских конвенций о защите жертв войны 1949 г. эти конвенции, как и другие акты законов и обычаев войны (международного гуманитарного права), применяются ко всем случаям объявленной войны или любого другого вооруженного конфликта, который может возникнуть между двумя или более Высокими Договаривающимися Сторонами, даже если одна из них не признает состояния войны, в том числе ко всем случаям частичной или полной оккупации Высокой Договаривающейся Стороны, даже если эта оккупация не наталкивается ни на какое вооруженное сопротивление.

В соответствии с требованиями ч. 1, ч. 2 ст. 2 Женевской Конвенции о защите гражданского населения во время войны от 12.08.1949, ратифицированной Указом Президиума Верховного Совета Украинской ССР "О ратификации Женевских конвенций от 12 августа 1949 года о защите жертв войны" от 03.07.1954 (далее - Конвенция), настоящая Конвенция применяется ко всем случаям объявленной войны или любого другого вооруженного конфликта, который может возникнуть между двумя или более Высокими Договаривающимися Сторонами, даже если одна из них не признает состояния войны. Конвенция также применяется ко всем случаям частичной или полной оккупации Высокой Договаривающейся Стороны, даже если эта оккупация не встречает никакого вооруженного сопротивления.

С этой целью запрещены и будут оставаться запрещенными когда-либо и где-либо следующие действия в отношении указанных выше лиц:

а) насилие над жизнью и личностью, включая все виды убийств, нанесение увечий, жестокое обращение и пытки;

б) захват заложников;

с) надругательство над человеческим достоинством, включая оскорбительное и унижительное обращение;

д) осуждение и применение наказания без предварительного судебного решения, вынесенного судом, который создан надлежащим образом и который предоставляет судебные гарантии, признанные цивилизованными народами как необходимые (статья 3 Конвенции).

Согласно ч. 1, ч. 2, ч. 3 ст. 6 указанной Конвенции, она должна применяться с самого начала любого конфликта или оккупации, указанных в статье 2-й настоящей Конвенции. На территории сторон конфликта применение Конвенции прекращается после общего прекращения боевых действий. На оккупированной территории применение настоящей Конвенции прекращается через год после общего прекращения боевых действий.

В соответствии с положениями ст. 27 Конвенции лица, находящиеся под защитой, имеют право при любых обстоятельствах, на личное уважение, уважение своей чести, права на семью, их религиозных убеждений и обрядов, привычек и обычаев. К ним всегда следует относиться гуманно и защищать их, в частности, от любого акта насилия или запугивания, от оскорблений и любопытства толпы.

С учетом положений относительно здоровья, возраста и пола, сторона конфликта, под властью которой находятся лица, находящиеся под защитой, имеет право обращаться со всеми ими одинаково, без всякой дискриминации, в частности в отношении расы, религии или политических убеждений.

Статьей 29 Конвенции предусмотрено, что сторона конфликта, под властью которой находятся лица, находящиеся под защитой, отвечает за обращение своих представителей с этими лицами, причем это не снимает личной ответственности с таких представителей.

Согласно ст. 32 Конвенции Высокие Договаривающиеся Стороны специально дают согласие на то, что им запрещается применение любых мер, которые могут нанести физические страдания или привести к уничтожению лиц, находящихся под защитой, которые находятся под их властью. Этот запрет распространяется не только на убийства, пытки, телесные наказания, увечья и медицинские или научные опыты, не вызванные необходимостью лечения лица, находящегося под защитой, но и на любое другое грубое обращение со стороны как гражданских, так и военных властей.

В ст. 147 Конвенции отмечается, что серьезные нарушения, о которых говорится в предыдущей статье, составляют такие нарушения, охватывающие такие действия, если они совершены против лиц или собственности, находящихся под защитой настоящей Конвенции: умышленное убийство, пытки или бесчеловечное обращение, в частности биологические эксперименты, которые умышленно вызовут большие страдания или серьезные травмы телу или здоровью, нелегальная депортация или перевод или

нелегальное заключение лица, находящегося под защитой, принуждение лица, находящегося под защитой, служить в вооруженных силах враждебного государства, или умышленное отнятие у лица, находящегося под защитой, прав на справедливый и официальный судебный процесс, рекомендованный настоящей Конвенцией, захват пленных и широкомасштабное разрушение и присвоение собственности, не оправданное военной необходимостью, и осуществляемое незаконным образом и бесцельно.

Кроме того, статьей 51 Женевских конвенций от 12 августа 1949 года, касающейся защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I), от 8 июня 1977 года определено, что гражданское население и отдельные гражданские лица пользуются общей защитой от опасностей, возникающих в связи с военными операциями. В целях осуществления этой защиты, в дополнение к другим применяемым нормам международного права, при всех обстоятельствах следует соблюдать следующие нормы.

Гражданское население как таковое, а также отдельные гражданские лица не должны быть объектом нападений. Запрещены акты насилия или угрозы насилия, имеющие главной целью терроризировать гражданское население.

Гражданские лица пользуются защитой, предусмотренной настоящим разделом, за исключением отдельных случаев и на такой период, пока они принимают непосредственное участие в военных действиях.

Запрещены нападения на гражданское население или на отдельных гражданских лиц в порядке репрессалий.

Присутствие или передвижение гражданского населения или отдельных гражданских лиц не должны использоваться для защиты определенных пунктов или районов от военных действий, в частности в попытках защитить военные объекты от нападения или прикрыть военные действия, способствовать или помешать им. Стороны, находящиеся в конфликте, не должны направлять передвижение гражданского населения или отдельных гражданских лиц с целью попытаться защитить военные объекты от нападения или прикрыть военные операции.

Любое нарушение этих запретов не освобождает стороны, находящиеся в военном конфликте, от их правовых обязательств в отношении гражданского населения и гражданских лиц, в том числе от обязательств принимать меры предосторожности, предусмотренные в статье 57.

Кроме того, статьей 75 Дополнительного протокола I установлено, что в той мере, в какой их касается ситуация, указанная в статье 1 настоящего Протокола, с лицами, находящимися под властью стороны, участвующей в конфликте, и не пользующимися благоприятным отношением согласно Конвенциям (995_151, 995_152, 995_153, 995_154) или согласно настоящему Протоколу, при всех обстоятельствах обращаются гуманно, и они, как минимум, пользуются защитой, предусмотренной в настоящей статье, без какого-либо неблагоприятного различия, основанного на признаках расы, цвета кожи, пола, языка, религии или вероисповедания, политических или иных убеждений, национального или социального происхождения, имущественного

положения, рождения или иного статуса или на каких-либо других подобных критериях. Каждая сторона должна с уважением относиться к личности, чести, убеждениям и религиозным обрядам всех таких лиц.

Запрещены и будут оставаться запрещенными в любое время и в любом месте следующие действия, независимо от того, совершаются ли они представителями гражданских или военных органов:

а) насилие над жизнью, здоровьем и физическим и психическим состоянием лиц, в частности:

а.1) убийство;

а.2) пытки всех видов - физические или психические;

а.3) телесные наказания;

а.4) увечье;

б) издевательство над человеческим достоинством, в частности, унижающее и оскорбительное обращение, принуждение к проституции или непристойное посягательство в любой его форме;

с) взятие заложников;

д) коллективное наказание; и

е) угрозы совершить любое из вышеупомянутых действий.

Так, с 19 февраля 2014 года до сих пор продолжается международный вооруженный конфликт, вызванный вооруженной агрессией Российской Федерации против Украины, оккупацией части территории Украины, что указывает на распространение действия на территории Украины законов и обычаев войны (норм международного гуманитарного права).

В результате вышеупомянутых событий, значительная часть территории Киевской области, начиная с 24.02.2022, - находится под постоянным обстрелом из различного вида вооружения со стороны подразделений Вооруженных Сил и других военных формирований Российской Федерации.

В связи с этим, 24 февраля 2022 года Указом Президента Украины № 64/2022, в связи с военной агрессией Российской Федерации против Украины, на основании предложения Совета национальной безопасности и обороны Украины, в соответствии с пунктом 20 части первой статьи 106 Конституции Украины, Закона Украины "О правовом режиме военного положения" на территории Украины введено военное положение, которое в дальнейшем продлено.

Таким образом, Досягаев Александр Сергеевич, являясь военнослужащим вооруженных сил Российской Федерации, командиром 2-го батальона 104-го гвардейского десантно-штурмового полка 76-й гвардейской десантно-штурмовой дивизии Воздушно-десантных войск Вооруженных сил Российской Федерации, подполковник, в период с 24.02.2022 по 04.03.2022, более точное время досудебным расследованием не установлено, под прикрытием широкомасштабного российского вторжения с территории Российской Федерации и Республики Беларусь, передвигаясь на различной военной

технике, оборудованной вооружением и с использованием личного оружия, в составе указанного военного формирования вторгся на территорию Украины.

При этом, Досягаев А.С., как офицер - военный командир так и военнослужащие 2-го батальона 104-го гвардейского десантно-штурмового полка 76-й гвардейской десантно-штурмовой дивизии Воздушно-десантных войск Вооруженных сил Российской Федерации, в течение длительного времени находились на службе в ВС РФ, были знакомы с законами и обычаями войны, предусмотренными и закрепленными, в частности, в положениях международного законодательства, то есть отдавая указанные приказы подчиненным военнослужащим и контролируя их выполнение, последние четко осознавали их преступный характер.

В результате военных действий вооруженные силы и другие военные формирования Российской Федерации оккупировали Бучанский район Киевской области, а непосредственно военнослужащие 2-го батальона 104-го гвардейского десантно-штурмового полка 76-й гвардейской десантно-штурмовой дивизии Воздушно-десантных войск Вооруженных сил Российской Федерации, в состав которой входил Досягаев А.С., применяя военную силу, оккупировали территорию г. Буча Киевской области, которая в период с 25.02.2022 по 31.03.2022, то есть во время международного вооруженного конфликта, находилась частично под контролем вооруженных сил и других военных формирований Российской Федерации.

Во время частичной оккупации г. Буча Киевской области, то есть в период с 25.02.2022 по 31.03.2022, неустановленные лица из состава 2-го батальона 104-го гвардейского десантно-штурмового полка 76-й гвардейской десантно-штурмовой дивизии Воздушно-десантных войск Вооруженных сил Российской Федерации, действуя под руководством Досягаева А.С., осознавая общественную опасность своих действий, предвидя их общественно опасные последствия и желая их наступления, грубо нарушая требования международного гуманитарного права, умышленно убили гражданское лицо Асаулова Владимира Михайловича 21.11.1957 г.р., который не принимал участия в военных действиях и находился под защитой Женевской Конвенции IV, как лица, которые в любой момент и при любых обстоятельствах оказываются, в случае конфликта или оккупации, под властью стороны конфликта или оккупационного государства, гражданами которых они не являются.

Так, 04.03.2022 примерно в 09 часов 11 минут, командир 2-го батальона 104-го гвардейского десантно-штурмового полка 76-й гвардейской десантно-штурмовой дивизии Воздушно-десантных войск вооруженных сил Российской Федерации (далее - командир батальона) Досягаев А.С., вместе с подчиненными ему неустановленными досудебным следствием военнослужащими 2-го батальона 104-го гвардейского десантно-штурмового полка 76-й гвардейской десантно-штурмовой дивизии Воздушно-десантных войск вооруженных сил Российской Федерации, находясь в военной форменной одежде ВС РФ и будучи вооруженными огнестрельным оружием и боевой

техникой, действуя умышленно, с целью осуществления фильтрационных и других мероприятий, прибыли на улицу Киево-Мироцкую, которая находится в городе Буча, которая была частично оккупирована ВС РФ и начали движение по указанной улице в сторону центра города Буча.

Однако, командир батальона Досягаев А.С. и неустановленные военнослужащие 2-го батальона 104-го гвардейского ДШП 76-й гвардейской ДШД ВДВ ВС РФ, осуществляя движение по ул. Киево-Мироцкой в г. Буча, примерно в 10 часов 30 минут того же дня остановились вблизи дома № 170 по ул. Киево-Мироцкая, в связи с тем, что проезжую часть дороги перегораживал экскаватор, который не позволял осуществить проезд бронированной техники ВС РФ.

При этом, примерно в 10 часов 41 минуту 04.03.2023 по ул. Киево-Мироцкой со стороны центра города в направлении места остановки батальона 104-го гвардейского ДШП 76-й гвардейской ДШД ВДВ ВС РФ в составе неустановленных досудебным расследованием военнослужащих и командира батальона Досягаева А.С. двигалось транспортное средство марки "Mitsubishi", модели "Eclipse" с номерным знаком КА1270АВ, под управлением гражданского лица Иванова Ю.В., который не имел каких-либо знаков различия и принадлежности к силам обороны Украины. После установления зрительного контакта с указанным транспортным средством, вопреки положениям ст. 1 Женевской Конвенции о защите гражданского населения во время войны, во исполнение приказа командира батальона Досягаева А.С. об осуществлении обстрела гражданского транспортного средства неустановленными досудебным расследованием военнослужащими 2-го батальона 104-го гвардейского ДШП 76-й гвардейской ДШД ВДВ ВС РФ совершили нападение на гражданское население, путем хаотичных выстрелов в сторону гражданского транспортного средства марки "Mitsubishi" из стрелкового (огнестрельного) оружия, которое находилось на вооружении указанного подразделения ВС РФ в сторону транспортного средства, которое находилось в движении. Вследствие чего, указанное транспортное средство из-за значительных повреждений и пожара совершило остановку напротив дома № 129 по ул. Киево-Мироцкая в г. Буча. В то же время, по указанному адресу проживал и находился по месту своего проживания Асаулов Владимир Михайлович, 21.11.1957 г.р., который увидев вышеуказанное транспортное средство, решил выйти и оказать помощь лицам, которые, возможно, находились в салоне указанного транспортного средства. Так, Асаулов В.М. выйдя на проезжую часть улицы Киево-Мироцкая вблизи своего дома №129, где находилось транспортное средство марки "Mitsubishi", модели "Eclipse" с номерным знаком КА1270АВ с помощью своего мобильного телефона марки "Samsung" модели "Galaxy M31" синего цвета IMEI 1: 350466057789439, IMEI 2: 359576287789438 зафиксировал путем осуществления фотографирования его повреждения. В дальнейшем, около 10 часов 42 минуты обнаружив отсутствие каких-либо лиц в середине указанного транспортного средства, Асаулов В.М. заметил, что рядом с экскаватором,

который перегораживал проезд по ул. Киево-Мироцкой, на расстоянии около 126,7 метров находились военнослужащие ВС РФ.

В дальнейшем, с целью реализации своего противоправного умысла, направленного на умышленное убийство гражданского лица командир батальона Досягаев А.С., увидев потерпевшего Асаулова В.М. достоверно понимая, что он является гражданским лицом, поскольку последний был одет в гражданскую одежду, не имел признаков принадлежности к любым военным подразделениям, примерно в 10 часов 42 минуты 04.03.2022, вопреки положениям статей 3, 32, 147 Женевской Конвенции о защите гражданского населения во время войны и ст. ст. 43, 44, 51, 75 дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 года, отдал приказ неуставленным военнослужащим 2-го батальона 104-го гвардейского ДШП 76-й гвардейской ДШД ВДВ ВС РФ на осуществление нападения на гражданское население, а именно умышленного убийства, путем осуществления выстрела в указанное гражданское лицо. Во исполнение приказа командира батальона Досягаева А.С. неуставленные военнослужащие 2-го батальона 104-го гвардейского ДШП 76-й гвардейской ДШД ВДВ ВС РФ осуществили прицельные выстрелы в направлении расположения гражданского лица - Асаулова В. М. из образцов стрелкового оружия, которое находилось на вооружении указанного подразделения ВС РФ, в связи с чем, потерпевшему Асаулову В.М. нанесено сквозное огнестрельное ранение в область головы, что повлекло за собой смерть последнего.

Вышеуказанное свидетельствует о том, что есть прямая причинная связь между полученными огнестрельными повреждениями и наступлением смерти Асаулова В.М. при указанных выше обстоятельствах.

Следовательно, Досягаев А.С. отдал приказ подчиненным военнослужащим ВС РФ на совершение умышленного убийства Асаулова В.М., тем самым совершил отдачу приказа на нападение на гражданское население, соединенное с умышленным убийством, чем нарушил требования ст. ст. 3, 27, 32, 147 Женевской Конвенции о защите гражданского населения во время войны и ст. ст. 51, 75 дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 года, касающегося защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I) от 8 июня 1977 года.

На основании изложенного, Досягаев Александр Сергеевич подозревается в отдаче приказа на нарушение законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, связанном с умышленным убийством, то есть в совершении преступления, предусмотренного ч. 2 ст. 438 УК Украины.

Кроме того, Досягаев Александр Сергеевич, будучи военнослужащим вооруженных сил Российской Федерации, командиром 2-го батальона 104-го гвардейского десантно-штурмового полка 76-й гвардейской десантно-штурмовой дивизии Воздушно-десантных войск Вооруженных сил Российской

Федерации, подполковник, в период с 24.02.2022 по 04.03.2022, более точное время досудебным расследованием не установлено, под прикрытием широкомасштабного российского вторжения с территории Российской Федерации и Республики Беларусь, передвигаясь на различной военной технике, оборудованной вооружением и с использованием личного оружия, в составе указанного военного формирования вторгся на территорию Украины.

В результате военных действий вооруженные силы и другие военные формирования Российской Федерации оккупировали Бучанский район Киевской области, а непосредственно военнослужащие 2-го батальона 104-го гвардейского десантно-штурмового полка 76-й гвардейской десантно-штурмовой дивизии Воздушно-десантных войск вооруженных сил Российской Федерации, в состав которой входил Досягаев А.С., применяя военную силу, оккупировали территорию г. Буча Киевской области, которая в период с 25.02.2022 по 31.03.2022, то есть во время международного вооруженного конфликта, находилась частично под контролем вооруженных сил и других военных формирований Российской Федерации.

Наряду с тем, во время частичной оккупации г. Буча Киевской области, то есть в период с 25.02.2022 по 31.03.2022, неустановленные лица из состава 2-го батальона 104-го гвардейского десантно-штурмового полка 76-й гвардейской десантно-штурмовой дивизии Воздушно-десантных войск Вооруженных сил Российской Федерации, действуя под руководством Досягаева А.С., осознавая общественную опасность своих действий, предвидя их общественно опасные последствия и желая их наступления, грубо нарушая требования международного гуманитарного права, умышленно убили Яланскую Анастасию Владимировну, 13.09.1995 г.р., Кузьменко Максима Анатольевича, 20.08.1993 г.р. и Устименко Сергея Валерьевича, 02.12.1996 г.р., которые не принимали участия в военных действиях и находились под защитой Женевской Конвенции IV как лица, которые в любой момент и при любых обстоятельствах оказываются, в случае конфликта или оккупации, под властью стороны конфликта или оккупационного государства, гражданами которых они не являются.

Так, 04.03.2022, примерно в 09 часов 11 минут, командир 2-го батальона 104-го гвардейского десантно-штурмового полка 76-й гвардейской десантно-штурмовой дивизии Воздушно-десантных войск вооруженных сил Российской Федерации (далее - командир батальона) Досягаев А.С., вместе с подчиненными ему неустановленными досудебным следствием военнослужащими 2-го батальона 104-го гвардейского десантно-штурмового полка 76-й гвардейской десантно-штурмовой дивизии Воздушно-десантных войск вооруженных сил Российской Федерации, находясь в военной форменной одежде ВС РФ и вооруженные огнестрельным оружием и боевой техникой, действуя умышленно, с целью осуществления фильтрационных и других мероприятий, прибыли на улицу Киево-Мироцкую, которая находится в городе Буча, которая была частично оккупирована ВС РФ и начали движение по указанной улице в сторону центра города Буча.

При этом, командир батальона Досягаев А.С. и неустановленные военнослужащие 2-го батальона 104-го гвардейского ДШП 76-й гвардейской ДШД ВДВ ВС РФ, осуществляя движение по ул. Киево-Мироцкой в г. Буча, примерно в 10 часов 30 минут того же дня остановились вблизи дома № 170 по ул. Киево-Мироцкая, в связи с тем, что проезжую часть дороги перегораживал экскаватор, который не позволял осуществить проезд бронированной техники ВС РФ.

В дальнейшем, примерно в 11 часов 45 минут 04.03.2023 по ул. Киево-Мироцкой со стороны центра города в направлении места остановки батальона 104-го гвардейского ДШП 76-й гвардейской ДШД ВДВ ВС РФ в составе неустановленных досудебным расследованием военнослужащих и командира батальона Досягаева А.С. двигалось гражданское транспортное средство марки "BMW", модели "X5" с номерным знаком А18408ОВ, под управлением гражданского лица Устименко Сергея Валерьевича, в котором находились гражданские лица Яланская Анастасия Владимировна, которая находилась на заднем пассажирском сиденье и Кузьменко Максим Анатольевич, который находился на переднем пассажирском сиденье, также указанное транспортное средство не имело каких-либо знаков различия и принадлежности к силам обороны Украины. После установления зрительного контакта с указанным транспортным средством примерно в 11 часов 45 минут 04.03.2022, вопреки положениям ст. ст. 3, 27, 32, 147 Женевской Конвенции о защите гражданского населения во время войны и ст. ст. 51, 75 дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 года, командир батальона Досягаев А.С. отдал приказ неустановленным военнослужащим 2-го батальона 104-го гвардейского ДШП 76-й гвардейской ДШД ВДВ ВС РФ на осуществление нападения на гражданское население, а именно расстрела указанного гражданского транспортного средства и гражданских лиц, находившихся в нем, то есть на умышленное убийство гражданских лиц. В связи с чем, во исполнение указанного приказа командира батальона, неустановленные досудебным расследованием военнослужащие 2-го батальона 104-го гвардейского ДШП 76-й гвардейской ДШД ВДВ ВС РФ осуществили прицельные выстрелы из стрелкового (огнестрельного) оружия, которое находилось на вооружении указанного подразделения ВС РФ в сторону указанного транспортного средства, которое двигалось. Вследствие поражения указанного транспортного средства, последний совершил остановку на расстоянии около 250 м до экскаватора, который перегораживал дорогу по улице Киево-Мироцкая, и у которого находились неустановленные военнослужащие ВС РФ, которые осуществили выстрелы по указанному транспортному средству. В результате таких выстрелов, три гражданских лица, которые находились в салоне указанного транспортного средства получили огнестрельные повреждения.

Так, Яланская А.В. получила множественные сквозные огнестрельные пулевые ранения тела с повреждением внутренних органов и костей скелета, в результате чего наступила смерть последней.

Устименко С. В. получил множественные огнестрельные пулевые ранения грудной клетки и конечностей с повреждением внутренних органов и развития шока, кровопотери, в результате чего наступила смерть последнего.

Кузьменко М.А. получил сквозное огнестрельное пулевое ранение головы в результате чего наступила смерть последнего.

Итак, Досягаев А.С. отдал приказ подчиненным военнослужащим ВС РФ на совершение умышленного убийства Яланской А.В., Кузьменко М.А., Устименко С.В., тем самым совершил отдачу приказа на нападение на гражданское население, соединенное с умышленным убийством, чем нарушил требования ст. ст. 3, 27, 32, 147 Женевской Конвенции о защите гражданского населения во время войны и ст. ст. 51, 75 дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 года, касающегося защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I) от 08 июня 1977 года.

На основании выше изложенного, Досягаев Александр Сергеевич подозревается в отдаче приказа на нарушение законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, соединенным с умышленным убийством, то есть в совершении преступления, предусмотренного ч. 2 ст. 438 УК Украины.

Старший следователь следственного
управления Главного управления
СБ Украины в г. Киеве
и Киевской области

Алексей МАХАРИНСКИЙ

"СОГЛАСОВАНО"

Прокурору в уголовном производстве -
прокурор Кагарлыкского отдела
Обуховской окружной прокуратуры
Киевской области

"___" ноября 2023 года

Игорь КВАШЕНКО

Одновременно, в соответствии с требованиями ст. ст. 42, 277 УПК Украины разъяснено, что подозреваемый имеет право:

- 1) знать, в совершении какого уголовного правонарушения его подозревают;
- 2) быть четко и своевременно уведомленным о своих правах, предусмотренных настоящим Кодексом, а также получить их разъяснения;
- 3) по первому требованию иметь защитника и встречу с ним независимо от времени в рабочие, выходные, праздничные, нерабочие дни до первого

допроса с соблюдением условий, обеспечивающих конфиденциальность общения, а также после первого допроса - встречи без ограничения во времени и количестве в рабочие, выходные, праздничные, нерабочие дни; на участие защитника в проведении допроса и других процессуальных действиях; на отказ от защитника в любой момент уголовного производства; на получение правовой помощи защитника за счет государства в случаях, предусмотренных настоящим Кодексом и/или законом, регулирующим предоставление бесплатной правовой помощи, в том числе в связи с отсутствием средств для оплаты такой помощи;

4) не говорить ничего по поводу подозрения против него, или в любой момент отказаться отвечать на вопросы;

5) давать объяснения, показания по поводу подозрения, в любой момент отказаться их давать;

6) требовать проверки обоснованности задержания;

7) в случае задержания или применения меры пресечения в виде содержания под стражей - на немедленное уведомление членов семьи, близких родственников или других лиц о задержании и месте своего пребывания согласно положениям статьи 213 УПК Украины;

8) собирать и подавать следователю, прокурору, следственному судье доказательства;

9) участвовать в проведении процессуальных действий;

10) во время проведения процессуальных действий задавать вопросы, подавать свои замечания и возражения относительно порядка проведения действий, которые заносятся в протокол;

11) применять с соблюдением требований настоящего Кодекса технические средства при проведении процессуальных действий, в которых он участвует. Следователь, прокурор, следственный судья, суд имеют право запретить применение технических средств при проведении отдельного процессуального действия или на определенной стадии уголовного производства с целью неразглашения сведений, содержащих тайну, охраняемую законом, или касающихся интимной жизни лица, о чем выносятся (выносятся) мотивированное постановление (определение);

12) заявлять ходатайства о проведении процессуальных действий, об обеспечении безопасности в отношении себя, членов своей семьи, близких родственников, имущества, жилья и тому подобное;

13) заявлять отводы;

14) знакомиться с материалами досудебного расследования в порядке, предусмотренном статьей 221 УПК Украины, и требовать открытия материалов согласно статье 290 УПК Украины;

15) получать копии процессуальных документов и письменные сообщения;

16) обжаловать решения, действия и бездействие следователя, прокурора, следственного судьи в порядке, предусмотренном настоящим Кодексом;

17) требовать возмещения вреда, причиненного незаконными решениями, действиями или бездействием органа, осуществляющего оперативно-розыскную деятельность, досудебное расследование, прокуратуры или суда, в порядке, определенном законом, а также восстановления репутации, если подозрение не подтвердилось;

18) пользоваться родным языком, получать копии процессуальных документов на родном или другом языке, которым он владеет, и в случае необходимости пользоваться услугами переводчика за счет государства.

Подозреваемый, который является иностранцем и содержится под стражей, имеет право на встречу с представителем дипломатического или консульского учреждения своего государства, которую ему обязана обеспечить администрация места заключения.

Подозреваемый обязан:

1) прибыть по вызову к следователю, прокурору, следственному судье, суд, а в случае невозможности прибыть по вызову в назначенный срок - заранее сообщить об этом указанным лицам;

2) выполнять обязанности, возложенные на него решением о применении мер обеспечения уголовного производства;

3) подчиняться законным требованиям и распоряжениям следователя, прокурора, следственного судьи, суда;

4) предоставлять достоверную информацию представителю персонала органа пробации, необходимую для подготовки досудебного доклада.

Подозреваемому вручается памятка о его процессуальных правах и обязанностях одновременно с их сообщением, лицом, осуществляющим такое сообщение.

Старший следователь следственного
управления Главного управления
СБ Украины в г. Киеве
и Киевской области

Алексей МАХАРИНСКИЙ

"О подозрении мне сообщено, сообщение о подозрении вручено, права подозреваемого объявлены и разъяснены".

Подозреваемый / _____ / _____

" _____ " часов " _____ " минут " _____ " _____ 2023 года

Переводчик Теряев Д.А.